

II Niedziela Zwykła

(Iz 49,3.5-6)

Pan rzekł do mnie: Tyś Sługą moim, Izraelu, w tobie się rozstawię. Wsławiłem się w oczach Pana, Bóg mój stał się moją siłą. A teraz przemówił Pan, który mnie ukształtował od urodzenia na swego Sługę, bym nawrócił do Niego Jakuba i zgromadził Mu Izraela. A mówił: To zbyt mało, iż jesteś Mi Sługą dla podźwignięcia pokoleń Jakuba i sprowadzenia ocalałych z Izraela! Ustanowię cię światłością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi.

(1 Kor 1,1-3)

Paweł, z woli Bożej powołany na apostoła Jezusa Chrystusa, i Sostenes, brat, do Kościoła Bożego w Koryncie, do tych, którzy zostali uświęceni w Jezusie Chrystusie i powołani do świętości wespół ze wszystkimi, którzy na każdym miejscu wzywają imienia Pana naszego Jezusa Chrystusa, ich i naszego Pana. Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa!

(J 1,29-34)

Jan zobaczył Jezusa, nadchodzącego ku niemu, i rzekł: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. To jest Ten, o którym powiedziałem: Po mnie przyjdzie Mąż, który mnie przewyższył godnością, gdyż był wcześniej ode mnie. Ja Go przedtem nie znałem, ale przyszedłem chrzcić wodą w tym celu, aby On się objawił Izraelowi. Jan dał takie świadectwo: Ujrzałem Ducha, który jak gołębicą zstępował z nieba i spoczął na Nim. Ja Go przedtem nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzcił wodą, powiedział do mnie: Ten, nad którym ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego nad Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym. Ja to ujrzałem i daję świadectwo, że On jest Synem Bożym.

Najprostszą formą publicznego wyznania wiary jest udział w niedzielnej Eucharystii. Już samo wędrowanie do kościoła jest wyznaniem naszej wiary, nie mówiąc o obecności przy ołtarzu, wspólnej modlitwie, śpiewie, czy przyjmowaniu Komunii świętej.

Ta niedzielna praktyka religijna kształtuje z kolei wyznanie wiary w życiu codziennym. Tam, gdzie nie dociera religijna książka, kapłan, dociera wierzący chrześcijanin i rozlewa szczęście swego serca na otoczenie. Staje się wówczas, jak Jan, drogowskazem ukazującym nie łatwą ale jedynie pewną i piękną drogę do prawdziwego szczęścia.

Kto twierdzi, że wiara to jego prywatna sprawa, winien głębiej przemyśleć Chrystusowe słowa: „Wy jesteście światłością świata”. Wynika z nich, że otrzymaliśmy wiarę nie po to, by oświecała jedynie nasze serca, ale świat! To oświecanie świata dokonuje się często przez publiczne wyznanie wiary.

Ks. Edward Staniek

Wyznać wiarę

Fragment Ewangelii niedzielnej mówi o wyznaniu wiary Jana Chrzciciela w Bóstwo Jezusa Chrystusa. Wyznanie to czyni z syna Elżbiety i Zachariasza drogowskaz wskazujący drogę innym. Po jego słowach: „Oto Baranek Boży”, na drugi dzień, dwaj uczniowie Chrzciciela – późniejszy autor czwartej Ewangelii Jan oraz brat Szymona Piotra, Andrzej – opuścili mistrza i powędrowali za Jezusem. To publiczne wyznanie wiary Jana Chrzciciela ukazało im drogę do Zbawiciela.

Wielu współczesnych ludzi usiłuje twierdzić, że wiara to prywatna sprawa, to rzeczywistość, którą można zamknąć na drzwi swego serca i nie należy jej na zewnątrz ujawniać. Najczęściej pogląd ten zawarty jest w stwierdzeniu: „Należę do ludzi wierzących, lecz nie praktykujących”. Zwolennicy tego sposobu myślenia nie zdają sobie sprawy z tego, że pośrednio przyznają się do braku chrześcijańskiej wiary.

Ktokolwiek bowiem wchodzi przez akt wiary w kontakt z Chrystusem, jego serce wypełnia nie tylko prawdziwe szczęście, lecz i wielkie pragnienie podzielenia się nim z innymi. Wykładnikiem autentycznej wiary jest pragnienie apostołstwa, troska, by innym ukazać drogę do prawdziwego szczęścia. Jeśli więc ktoś twierdzi, że wiara to jego prywatna sprawa, dowodzi jednoznacznie, że jej nie posiada. Ona bowiem nigdy nie mieści się w sercu człowieka, lecz przelewa się na innych. To należy do jej natury. Nadmiar szczęścia zawartego w akcie wiary zmusza człowieka wierzącego do dzielenia się nim z innymi.

Doświadczył tego św. Augustyn, gdy po swoim nawróceniu pragnął podzielić się swoją radością i pokojem z innymi. „O, gdyby oni dostrzegli to wewnętrzne światło wieczne! Ponieważ sam je nieco poznałem, dręczyło mnie, że nie miałem sposobu, aby je ukazać innym (...) Nie wiedziałem, w jaki sposób można wspomóc te głuche trupy, do których liczby sam przedtem należałem” (Wyznania IX, 4).

OGŁOSZENIA

OFIARY NA KWIATY

Dziękujemy z całego serca za otrzymywane ofiary na kwiaty do naszej świątyni! Serdecznie Bóg Zapłać.

MSZE ŚWIĘTE W DOMACH OPIEKI

Wtorek 17 stycznia, godzina 10am - **Barlasco**

Środa 18 stycznia, godzina 3pm - **Nundah**

MSZA Z SAKRAMENTEM NAMASZCZENIA

W sobotę 11 lutego, we wspomnienie MB z Lourdes przypada Światowy Dzień Modlitwy za chorych.

Msza Święta z Sakramentem Namaszczenia o 10am na Bowen Hills. Po Mszy spotkanie przy kawie i herbacie.
